Свобода · SVOBODA

Пам'ятайте про Україну!

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

РІК XCIV. Ч. 87. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 8-го ТРАВНЯ 1987 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MAY 8, 1987 No. 87. VOL. XCIV.

Крайовий Комітет Тисячоліття матиме наради у Філядельфії

Ню Йорк. — Крайовий Діловий Комітет 1000-ліття Християнства в Україні відбуде своє чергове засідання у приміщеннях Митрополії Української Католицької Церкви, при 815 Н. Френклін вулиці у Філядельфії. Засідання почнеться у суботу, 9-го травня, ц.р., о годині 1-ій по полудні.

В програмі нарад є акція відзначення 1000-ліття у Вашінгтоні в днях 7, 8 і 9-го жовтня 1988 року, відзначування цієї великої річниці місцевими комітетами, одне спільне, всекрайове відзначення у травні 1988 року та інші справи.

Голова Ділового Комітету, д-р Юрій Солтис, запрошує всіх членів Крайового Ділового Комітету взяти участь у цім засіданні.

В. Гавриляка переобрано на голову Рочестерської Округи УНС

В. Гавриляк

Рочестер (Д. П.). — Тут в суботу, 28-го березня ц.р., відбулись в залі Українського Народного Дому, при 831 Джозеф авеню, Річні збори Рочестерської Округи УНСоюзу, яка об'єднує 10 Відділів.

Збори відкрив голова Округи і головний радний УНСоюзу Володимир Гавриляк. Відкривши наради, голова Округи, привітав всіх присутніх, а саме головного предсідника УНС д-ра Івана Флиса, всіх представників відділів, почесного голову Округи Константина Шевчука, гостей і головного радного Українського Братського Союзу Василя Іванціва, відомого на терені Рочестеру кооперативного і громадського діяча.

Предсідник сконтролював чи заступлені всі відділи, а саме: 36, 66, 217, 89, 285, 289, 316, 343, 367 і 437.

Олександер Скібіцький дав внесок, його підтримав інж. Петро Лещишин і всі присутні, щоб до Президії ввійшли: В. Гавриляк, д-р І.Флис, і Дмитро Пристай, секретар. Предсідник подякував за довір'я, попросив Дмитра Пристая прочитати протокол з минулорічних зборів. По відчитанні протоколу Михайло Малинівський дав внесок щоб його прийняти, на що всі присутні погодились.

Першим звітував В. Гавриляк, детально про пророблену працю. Заявивши, що Округа, як цілість, працювала гармонійно, в першу міру подякував делегатам на 31-шу Конвенцію УНС, які своєю діяльністю причинились до вибору його на головного радного УНС. Щодо організаційної діяльности то Округа виконала квоту на 103%, приєднавши до Союзу 103 члени. До цього причинились Відділи: 66-ий Відділ — 4 члени (секр інж. Петро Лещишин); 217-ий Відділ — 31 члени (секр. Степан Приймак, 16 членів Д. Пристаїі, 4 члени Ірена Руснак); 285-ий Відділ — 8 членів (секр. А. Скібіцький);

(Закінчення на стор. 4)

В Ню Йорку відбудеться Свячене

Ню Йорк. — Українське Патріярхальне Товариство в ЗСА, Відділ в Ню Йорку, повідомляє, що відбудеться спільне патріярхальне свячене в неділю, 10-го травня ц.р., о год. 1:30 по полудні, тут в Домі Визвольного Фронту, при 136 Друга авеню. В програмі: святочна перекуска.

У мистецькій частині візьмуть участь: Христина Карпевич, Наталія Соневицька, Роман Левицький, Орест Гарасимчук і ведучий Любомир Зєлик.

На закінчення буде висвітлений фільм із святкування з приводу 40-річчя „возз'єднання" УКЦеркви з московською ПЦерквою у Львові.

АНТРОПОЛОГ ПРИЗНАЛА, ЩО ІСНУЮТЬ РІЗНИЦІ ПОМІЖ ЗНІМКАМИ

СУДДЯ Д. ЛЄВІН ЗНОВ ВИЯВИВ СТОРОННИЧІСТЬ

Єрусалим, Ізраїль (АН-ЧЕЙН, тел.). — Адвокат Джан Ґілл, у перепитуванні свідка прокуратури, антрополога Патришу Смит, у середу, 6-го травня ц.р., тут на процесі Івана Дем'янюка, мусів перебороти викручування свідка і сторонничість головного судді Дова Лєвіна, щоб встановити, що поміж знімками І. Дем'янюка існують різниці і що жінка-експерт не зробила грунтовної і об'єктивної аналізи знімок. Як і у багатьох раніших випадках „велика" преса і телевізія про це не звітували, хоч попереднього дня інформували про експертизу П. Смит як „зворотну точку" у процесі І. Дем'янюка.

У першій мірі Дж. Ґілл встановив у перепитуванні П. Смит, що існують різниці поміж фото на мнимій виказці з Травників і трьома іншими знімками І. Дем'янюка, які вона вживала для експертизи, а також поміж фільмом, накрученим з І. Дем'янюка у в'язниці в Ізраїлі, який попереднього дня був показаний публічно в судовій залі.

Але опитування П. Смит часто перерив суддя Лєвін, зокрема тоді, коли адв. Ґілл хотів встановити специфічні різниці. Суддя Лєвін уважав, що визнання П. Смит факту, що є різниці задовільне, а на специфічності нема часу. Він в одному моменті заявив, що якщо б Ґілл був ізраїльським адвокатом, то йому вже давно заборонили б ставити такі питання до експерта.

У тому моменті якась жінка на залі вигукнула: „В жадній країні не дозволили б на такі питання". Але її не вивели зі залі.

Борючись з суддею Лєвіном, адв. Ґілл заквестіонував вживання П. Смит тільки чотирьох знімок, а не усіх вісьмох, які їй передано до експертизи. Треба було всі перевірити, твердив адв. Ґілл, для повної об'єктивности, і щойно тоді відкинути ті знімки, які не підходять, а не „а пріорі". П. Смит признала, що є різниці у величині і формі голови, у вухах (на що, до речі, звернув своєму адвокатові увагу І. Дем'янюк), у довжині карку, у ширині плечей, у бровах. Це все признав свідок навіть у тих чотирьох знімках і фільмі, які вона перевіряла.

До речі, стверджено також, що у прокуратури є перша версія фільму і копію її зажадала оборона. Крім того, другу, показану, версію фільму оборона вислала до ЗСА для своєї власної експертизи.

У четвер, 7-го травня, мав свідчити знавець документів із ЗСА, Ґідеон Епстін, який був експертом ОСІ на процесі в Клівленді.

Студенти Мишиґенського університету пам'ятали про річницю Чорнобиля

Енн Арбор, Миш. (А. Карпенко). — Продовжуючи спробу бути активною діяльною групою в популяризації українства, Асоціяція Українських Студентів тут при Мишиґенському університеті зорганізувала двочастинну програму відзначення першої річниці чорнобильської нуклеарної катастрофи. Це відзначення підтримали різні університетські організації: Вірменська студентська культурна асоціяція, Студенти-республіканці, Студенти-демократи Польський студентський клюб, Асоціяція студентів охорони здоров'я, Студенти проти нуклеарної екстермінації, Студенти в обороні совєтських жидів та Жінки проти нуклеарного знищення.

У понеділок, 20-го квітня відбулася перша частина відзначення. Організатори заліпили силюетами трупів площу Даеґ перед головною бібліотекою та позначили кожну силюету жовто-чорною тасьмою з написом „Обережно: радіоактивне". Багато прохожих студентів зацікавилися цими силюетами. Появилася статтяпояснення у „Мишиґен Дейлі" та проголошення другої частини відзначення.

Друга частина відзначення відбулася в середу вполудне, 22-го квітня (останній офіційний день навчання) також на Даєґу. Після короткого слова голови асоціяції Ксені Козак учасники випустили в повітря сотки синіх, жовтих та чорних бальонів. На цьому відзначенні було багато студентів, а також представники двох газет та двох телевізійних станцій.

Помер проф. І. Ковалів

Торонто. — У вівторок, 5-го травня ц.р. тут помер на 71-му році життя відомий музика, поет і письменник проф. Іван Ковалів.

Основник і довголітній директор Українського Музичного Інституту ім. Лисенка в Торонто, диригент візантійського хору при церкві св. о. Николая і довголітній диригент струнної оркестри, Покійний ціле своє життя присвятив українській музиці, вміючи рівночасно поєднати її із поезією, як другим мистецтвом що стало йому особливо близьким. Саме перед смертю появилася збірка його поезій, триптих, що складається із „Прелюдій", „Екзильного інтермецца" і „Акордів та дискордів". Приготовляв також велику працю про поета Ігоря Антонича, якої, однак, уже не вспів довести до кінця.

Проф. І. Ковалів розпочав свою музичну кар'єру ще у Львові, як скрипаль, соліст і член оркестри оперного театру, а відтак продовжував її як директор музичної школи в Австрії, а далі поселився в Канаді, де крім педагогічної і диригентської праці, знайшов час здобути звання маґістра музикології на Торонтонському університеті. Писав багато до української преси на музичні теми, в тому і до „Свободи"

У 1985 році появилася платівка, що її виконала струнна оркестра під його проводом із прем'єрами музичних творів українських композиторів.

Ціле життя стремів до кращого і вищого в музиці та мистецтві і несподівана смерть перервала його сповнене наснаги життя. Похоронено проф. І. Ковалева в Торонто у п'ятницю, 8-го травня 1987 року. Залишив він у глибокому смутку дружину Оксану, трьох синів невістку і трьох внуків, як також брата та ближчу і дальшу родину.

Вийшли дві еспанські п'єси в перекладі М.М.Палія на українську мову

Буенос Айрес, Арґентина. — Минулого року, тут з видавництва Юліяна Середяка, появилася п'єса Деметрія Аґілєра Мальти п.з. „Тигр" в перекладі Миколи М. Палія на українську мову. Обкладинку виконав артист-маляр Гавриїл Каравокаріс.

У передмові до цієї книжки М.М.Палій пише: „І хоч тема, яку нам розгортає Мальта, стосується одного специфічного закутка землі, то вона, насправді, має далеко ширше і глибше символічне значення. Бо цей патетичний і трагічний фаталізм прибитої людини існує, живе і безперестанно хвилюється в багатьох інших 'пралісах', 'джунглях' і забутих (занедбаних) закутках нашого так званого культурного, цивілізованого світу. Вистачить тільки над ними призадуматися, і їх 'відкрити', їм приглянутися і їх відчути, так як це зробив Мальта".

Про цьогорічну п'єсу Ґреґорія Мартінеза Сієрри п.з. „Колискова пісня", обкладинку до якої виконав цей же сам маляр, її перекладач М.М.Палій пише: „В 'Колисковій пісні' автор порушує багато цікавих емоційних проблем. Хоч ця п'єса є наскрізь романтична драма, бо Сієрра розгортає в драматичній формі справу буденного життя насправді правдивого для еспанців, то вона є повністю насичена безмежним ліризмом і глибокими особистими емоціями самого автора. Передусім, автор оспівує в п'єсі, формою старої теми, природний і оправданий інстинкт материнства: підкинена під чернечі пороги дитина (Тереза) виховується проти закону, в жіночому манастирі, під материнською опікою черниць, у зрілому віці виходить заміж і з молодим чоловіком виходить у світ 'на своє' ".

Обидві п'єси — „Тигр" в ціні 4-ох дол. та „Колискову пісню" в ціні 6 дол. — можна замовити, написавши на адресу: Mr. Julian Serediak, Casilla del Correos 7 (Suc. 7) 1407, Buenos Aires, Argentina.

ГЕН. Р. СІКОРД ДАЄ ЗІЗНАННЯ В КОНҐРЕСІ

Вашінгтон. Як уже інформовано, у вівторок, 5-го травня, в Конгресі почалися переслухання з приводу секретних операцій Адміністрації, зв'язаних з Іраном і допомогою нікараґуанським партизанам-антикомуністам. Першим свідком був викликаний колишній генерал-майор військово-повітряних сил ЗСА Ричард Сікорд, який почав свій виступ з того, що виголосив коротку промову.

Генерал Р. Сікорд з почуттям образи сказав, що його і тих, які займалися секретними операціями, „зрадила і кинула напризволяще" Адміністрація і перш за все секретар Департаменту справедливости Едвин Міз, який в листопаді минулого року розголосив про факт передачі грошей антисандіністам, не проконсультувавшись спочатку ні з ним, Сікордом, ні з членом Ради Крайової Безпеки підполковником Олівером Нортом.

Відповідаючи на запитання юридичного консультанта слідчої комісії Палати Репрезентантів Джана Нілдса, генерал пролив світло на багато аспектів таємних операцій. Зокрема, він назвав точну суму грошей, призначених для нікараґуанських партизанів, і суму прибутків від продажу американської зброї Іранові: 3.5 мільйона долярів. Досі вважали, що мова може йти про суму 10, а то й 30 мільйонів долярів.

За словами генерала Сікорда, іранці заплатили за зброю 30 мільйонів долярів, які були покладені у швайцарські банки. Бойова техніка, яку вони купили, в дійсності коштувала біля 12 мільйонів долярів, які були повернені американській казні. 8 міл. дол. з суми, що залишилася, знаходяться у Швайцарії на рахунку, що контролюється партнером Сікорда, Альбертом Гакімом. 3.5 мільйона долярів передані партизанам, 3 мільйони пішли на покриття видатків, зв'язаних з доставою зброї в Іран, а один мільйон був витрачений на цілі, які не мають нічого спільного ні з Іраном, ні з антисандіністами.

В останньому випадку ген. Сікорд згадав лише про 100,000 долярів, використаних на придбання радіотелефонічного обладнання для однієї неназваної карібської країни. За словами свідка, тепер він вияснює, що сталося ще з двома мільйонами долярів.

Генерал в подробицях розповів про іранську операцію, зокрема про свою невдалу спробу провезти зброю через Португалію, після чого він звернувся по допомогу до ізраїльських офіційних осіб і торгівців зброєю. Продаж Іранові зенітних ракет „Гок" закінчився конфузом, зауважив Сікорд: іранці потребували засобів боротьби з високолітаючими літаками, тоді як ракети даної системи призначені для знищення лише низьколітаючих цілей. „Іранці обурювалися: заберіть ці ракети!" — сказав свідок. Він зауважив, що „Гок" це добрі ракети, однак Іран використовував їх не за призначенням.

Найбільш високопоставленим співробітником адміністрації, з яким Сікорд обговорював секретні операції, був директор Сі-Ай-Ей Вілліям Кейсі, який помер у середу, 6-го травня.

Слідча комісія Конгресу продовжує допит Сікорда.

КОНЦЕРТ ПРИСВЯЧЕНИЙ МАТЕРЯМ

С. Бавнд Брук, Н. Дж. — Українська школа тут при церкві-пам'ятнику влаштовує спеціяльний концерт, присвячений українським матерям, який відбудеться в неділю, 10-го травня ц.р., о год. 1-ій по полудні тут в Домі Української Культури. В концерті візьмуть участь перший раз молоді танцюристи української школи під керівництвом Володимира Юрченюка.

У Філядельфії згадали про чорнобильську трагедію

Отець митрат І. Білянич відправляє Молебень. Біля нього У. Мазуркевич і конґресмен Р. Борскі.

Філядельфія (Х.Сеник). — У неділю, 26-го квітня ц.р., у вечірніх годинах, зібралися українці Філядельфії й околиць, щоб спільно відзначити річницю нуклеарної катастрофи у Чорнобилі.

На тлі Будинку незалежности, де філядельфійський КОНЛПУ має часто свої демонстрації, при горіючих свічках, що їх тримали понад 200 присутніх, та ікони Зарваницької Матері Божої прибраної вишиваним рушником, о. д-р митрат Іван Білянич, парох церкви Царя Христа у Філядельфії, відслужив Молебень за тих, які потерпіли і Панахиду за тих, які згинули у наслідок тієї катастрофи.

На підвищенні був приміщений великий золотий тризуб, з якого звисала чорна лента на знак жалоби, а перед тризубом видніла символічна могила, на якій мерехтіли десятки свічок у виді хреста.

Відкриваючи ту сумну першу річницю катастрофи в Чорнобилі, Уляна Мазуркевич, голова Комітету Оборони Національних і Людських Прав України, який був організатором тих трагічних відзначень, сказала,

(Закінчення на стор. 3)

ДОПОВІДЬ З ЦИКЛЮ „НЕПОВТОРНИЙ ЛЬВІВ"

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку запрошує на доповідь з циклю „Неповторний Львів" на тему „Львів і українське протинімецьке підпілля 1941-44 років", яку виголосить д-р Мирослав Прокоп. Доповідь відбудеться в суботу, 9-го травня ц.р., о год. 5-ій вечора, тут в Домі НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9-ою і 10-ою вулицями.

В АМЕРИЦІ

З ХВИЛИНОЮ, КОЛИ увійшов в життя новий іміграційний закон сотки нелеґальних досі іміґрантів стараються тепер про леґалізацію свого перебування в ЗСА і про дозвіл на працю. В багатьох містах ЗСА ці іміґранти вичікують у черзі цілу ніч, щоб добитися до іміграційного уряду та скористати з амнестії, яка відноситься до іміґрантів, що прибули до ЗСА після 1-го січня 1982 року.

ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРАТОРА Едвина Міза будуть тепер просліджувати в Палаті Репрезентантів за його пов'язання із фірмою Ведтек, яка займається виконуванням різних будівельних праць для військ. Корпорація Ведтек тепер збанкрутувала, але показується, що вона діставала багато замовлень із за інформацій та пов'язання з урядовими чинниками. Е. Міз інвестував у цій корпорації гроші через фінансового дорадника, який став директором цієї корпорації.

АҐЕНЦІЯ ОХОРОНИ довкілля ЗСА покарала бюро каналізації Пуерто Ріко сумою 32 мільйона долярів за те, що не направлено каналізації на цьому острові помимо того, що в 1985 році суд дав цьому бюрові доручення такі направи зробити.

ПОШТОВИЙ УРЯД ЗСА запропонував на наступний рік підвишку в оплаті листів до 25 центів. Як відомо ще дуже недавно в 1985 році, підвищено ціну поштових марок на листи до 22 центів. У новій пропозиції ціна буде на звичайний лист 25 центів, на кожну додаткову унцію 20 центів, а на поштову картку 16 центів.

НОВІ ПРИПИСИ ЩОДО публічного курення не увійшли в життя в четвер, 7-го травня ц.р., як було пляновано тому, що п'ять суддів апеляційного суду вирішили, що такі гострі правила не можуть входити в життя так довго, як суд не встановить чи вони згідні із конституційними правами.

ОДИН ІЗ МОЛОДИХ свідків, якого поранив Бернгард Ґец, відмовився на велике здивування усіх присутніх на суді, зізнавати проти оскарженого Б. Ґеца, помимо того, що суддя звернув йому увагу на неправильність такої відмови. Цей свідок був минулого року суджений за знасилування жінки і отримав кару 8 до 25 років тюрми.

ПОСАДНИК НЮ ЙОРКУ Едвард Кач представив новий бюджет для міста, який має увійти в життя 1-го червня. Новий бюджет, який він окреслив як „найкращий досі в Ню Йорку", становить 22 біл. дол. і в ньому включено заанґажування 2,000 поліційних старшин, 2,250 сторожів в домах поправи і в'язницях, як також 1,200 учителів.

У СВІТІ

В ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ венесуельського репортера Альфредо Пеньо лівійський диктатор Муаммар Каддафі, не задумуючись, позитивно відповів на запитання, чи Лівія допомагає сандіністському урядові Нікараґуа. Він сказав, що допомагає як зброєю, так і грішми.

ОДНОМУ З НЕБАГАТЬОХ брежнєвських ставлеників з вищого ешелону совєтського бюрократичного апарату, міністрові цивільної авіяції Борісові Бугаєву ввічливо запропоновано піти на пенсію. Понад 15 років під орудою Б. Бугаєва перебувала державна авіяційна компанія Аерофлот, яка має найбільші в світі летунські лінії. Згідно з офіційними даними, Аерофлот щорічно перевозить понад 100 мільйонів пасажирів. До такого показника не може наблизитися ні одна летунська компанія в світі.

ГРУПА ОБ'ЄДНАНА нікараґуанська опозиція видала місячний звіт про бої антисандіністських повстанців з армією марксистської хунти. У звіті сказано, що протягом квітня війська сандіністів втратили 764 вояків вбитими і 891 раненими. У квітні повстанці збили два гелікоптери.

КОЛИШНІЙ ЧЕХО-СЛОВАЦЬКИЙ партійний функціонер Мілян Губль повідомив західніх журналістів, що Александер Дубчек, який стояв на чолі комуністичної партії Чехо-Словаччини під час вступу в країну совєтських танків у 1968 році, звернувся з листом до Міхаїла Ґорбачова під час його недавньої візити в Празі. На п'ятьох сторінках листа Дубчек викладає своє ставлення до процесу лібералізації, що відбувається в Чехо-Словаччині, і дає оцінку нинішнім партійним керівникам. М. Губль ухилився від конкретного подання змісту листа, однак зазначив, що це третій виступ Дубчека від часу усунення його від влади. У 1974 році він виступив на захист політики лібералізації і повідомив про тяжкі умови внутрішнього заслання у Братиславі, де він у той час перебував. У 1985 році він критикував уряд Ґустава Гусака в листі, надрукованому в західньонімецькій газеті.

РУМУНІЯ ЗНАЧНО збільшила імпорт нафти і газу із Совєтського Союзу. Однак румунський уряд не розголошує даних про імпорт нафти і газу. Недавно совєтські представники зовнішньої торгівлі в Букарешті зробили безпрецедентний крок, скликавши пресову конференцію і повідомивши репортерам подробиці про свій експорт в Румунію. На пресовій конференції вони заявили, що в минулому році Румунія купила в СССР рекордну кількість нафти — 6.3 мільйона тонн, що є втричі більше, ніж у 1985 році, а також 2.5 більйона кубометрів природного газу і 2.9 більйона кіловат-годин електроенерґії. Обсяг румунсько-совєтської торгівлі збільшився торік на 25 відсотків. Щорічне виробництво нафти в Румунії становить 11 мільйонів тонн. До останнього часу вона купувала потрібну їй нафту не лише в СССР, але й на Близькому Сході. Однак у зв'язку з війною між Іраном і Іраком це джерело достави нафти майже припинилося.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Джордж Шулц і його роля

Джордж Шулц в історії американських урядів є одним із державних секретарів, які найбільш „сірі" та проте найдовше втримуються на своїй високій позиції. Коли Шулц став другим з черги державним секретарем президента Реґена — не в наслідок розбіжностей поглядів Президента і державного секретаря Александра Гейґа, а в наслідок неможливости Гейґа чотиризіркового генерала, колишнього головного коменданта з'єднаних збройних сил членських держав НАТО, включитися у бюрократичну систему й дисципліну Державного департаменту. Шулц, колишній професор економії у Чикаґському університеті, є куди слабшою індивідуальністю, як Гейґ чи колишні державні секретарі Дін Ачесон або Генрі Кіссінджер. Зате Шулц має надзвичайний хист бути згідливим членом „ґруту" — „тіму" — державної верхівки і переживати кризи, в яких інші члени цієї верхівки відходять геть із своїх постів. Ось так за Джорджа Шулца змінилися вже три дорадники Президента у справах крайової безпеки і два голови штабу Білого Дому.

Ще два місяці тому, коли стала голосною іранська справа, Шулц опинився над бережком своєї димісії. Коли йому закинули причетність до цієї афери — засекреченого продажу зброї Іранові з думкою, що це допоможе вийти на волю схоплених у Ливані американських закладників, Шулц відмежувався від тієї справи, заявивши, що він був „проти", але його „переголосували". Тоді республіканський конґресмен з Ню Джерзі, Джим Картер, заявив був у Конґресі: „Коли державний секретар не погоджується з політикою Президента, то повинен відійти геть, а не виправдувати себе, що він, а не Президент мав рацію". Проте президент Реґен не хотів позбуватися Шулца. І Шулц пережив теж закиди, що він, керівник закордонної політики, відповідальний також за дипломатичний апарат поза Америкою — винуватий у тому, що допустив до скандалу із шпигунством в американській амбасаді у Москві. Цю бурю Шулц також пережив і тепер він має навіть сильнішу позицію в Уряді Реґена, як мав її колись.

У користь Шулца промовляє те, що він ніколи не висував себе вперед. Він не поклав печатки своєї ініціятиви і своєї індивідуальности на будь-якому акті американської закордонної політики, але теж не мав претенсій, щоб йому приписувати якусь заслугу. Він, мовляв, був і є тільки виконавцем волі Президента. Це не зовсім відповідає правді, бо у справі видачі большевикам втікача з совєтського корабля, українського моряка Мирослава Медведя, рішив Шулц без відома президента Реґена. Інша річ, що згодом, у найближчій своїй зустрічі з Михайлом Горбачовим президент Реґен,— за непотвердженими, але вірогідними газетними вістками — погодився на вимогу Ґорбачова, що Америка не буде признавати азилю втікачам, що вибирають свободу, морякам совєтських кораблів, які приїздять забирати закуплене в Америці зерно і збіжжя.

Джордж Шулц не популярний ані в урядових колах, ані в широкому американському суспільстві. Він зараховує себе до „центру" Республіканської партії. Проте ані консервативне ані ліберальне крило цієї партії не дуже сприяють Шулцові. Між іншим, йому закидають, що це він переконав президента Реґена, щоб не приймати колишньої амбасадорки в ОН Джін Киркпатрик на дорадника у справах крайової безпеки. Можна зрозуміти Шулца: Джін Киркпатрик, професор політичних наук Джорджтавнського університету, сильна індивідуальність, знаменито знає суть совєтської імперії і напевне не раз виступила б проти опортуністичних метод політики Шулца. Зате союзники ЗСА вдоволені, що Шулц зберігся на своєму становищі, бо, мовляв, вони вже „знають з ким мають діло..."

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. —
Редакція

Адам Стець

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ УКРАЇНЦІВ У ПОЛЬЩІ

Точно 40 років тому польська влада почала реалізувати останню фазу свого довгопляного заміру очистити всі „польські землі" від українського елементу. Подія, здається, непомітна при великих трагедіях українського народу як голод у 33-му році чи втрати під час Другої світової війни. Але чи справді вона така без значення? Це ж був польський вирок смерти на цілий український народ...

Нещодавно, у приміщенні Українського Канадського Леґіону, з ініціятиви Крайової Управи Об'єднання Лемків Канади, відбулася зустріч учасницею визвольних дій УПА мґр Іриною Тимочко-Камінською, яка виголосила доповідь п. з. „Виселенча акція українців у Польщі з перспективи 40-ка років". Другим доповідачем був Ярослав Стех із доповіддю: „Засуджені за національну приналежність чекають 40 років на амнестію". Дві доповіді були цікаві як і з уваги на тему, що її вони порушували, так і з аспекту на різні точки зору доповідачів. Ірина Тимочко-Камінська, як учасниця підпілля, була свідомим свідком цієї події. Проте Ярослав Стех, виселений ще дитиною виховався на чужій землі, де жив серед ворожого елементу як цей, що засуджений за національну приналежність, за ім'я матері, яка його породила. Доповіді були довгі і повний їхній зміст не місце тут переповідати, але варто згадати деякі думки і проблеми, що їх вони торкались.

Загально, доповідь мґр Ірини Тимочко-Камінської, крім самої акції і виселення, описувала стан українців в Польщі. На більшу увагу заслуговує її з'ясування впливу самого виселення і пізніших переслідувань на стан свідомости наших людей. Як вона ствердила полякам, не зважаючи на масову і жорстоку акцію, не вдалося зовсім зламати духа народу. Саме виселення і пізніші його наслідки, для українців там означало тяжку жертвенну боротьбу. І як в кожній боротьбі кристалізуються характери, так і там маємо до діла з подібним явищем. Зросла свідомість серед значної кількости молоді. Люди самі, зі своєї ініціятиви, вивчають мову, цікавляться нашою історією і культурою. Постають ансамблі і хори, виявляються нові таланти. Значний доробок, при так важких умовинах, мають наші мистці пера. Влаштовується величаві фестивалі, молодь сама організується і вибирається у рейди по рідних сторонах слідами своїх предків, слідами рейдів УПА. Там вони самі на себе накладають обов'язок говорити по-українськи, накладають кари на тих, хто не підпорядковується. Співають партизанські пісні. Кожний, хто перейде такий рейд, стає зовсім новою особою, і якщо він або вона були перед рейдом лише симпатиками українства, то опісля вони виростають на твердих патріотів. Ствердження виглядає дуже оптимістичне, але це лише невеликий відсоток. Не можемо забувати, що в Польщі є майже стільки українців, що в Канаді, а все таки нема стільки шкіл, нема стільки церков, нема стільки домівок, нема стільки ансамблів, нема стільки видавництв... І хоча б не знати як жертвенно працювали наші патріоти, все іде, наче з каменя. Все і вся є проти. Польська влада і польська Церква, спільним фронтом працюють над тим, щоб не залишився слід за українцями. Обставини життя і система є так укладені, що розбивають всіляку індивідуальну ініціятиву, все, що не іде з лінією партії гаситься із самого початку.

На більшу увагу заслуговує ствердження мґр Ірини Тимочко, що українці в Польщі відіграють ролю свого роду помосту між Заходом а Україною. Явище для нас надзвичайно корисне. Про контакт українців у Польщі з Україною не дасться сказати в кількох реченнях, бо різнорідність способів є так велика, як велика є тамта свідома українська громада. Також контакт Польщі зі Заходом є набагато більший, як безпосередній контакт України з цим світом. Я сам, будучи ще в Польщі, читав декілька речей виданих на Заході. Якби ми не дивилися на це, то вплив Польщі на Україну є помітний. Сильна і свідома українська громада в Польщі може відіграти колосальну ролю у формуванні свідомости в Україні. Тому доцільним було б концентрувати хоч частину нашого зусилля над допомогою українській громаді в Польщі.

Хтось з присутніх на залі запитав: „Що саме ми можемо робити, щоб допомогти нашим братам в Польщі?" Відповідь була така: „Всіляка моральна

(Закінчення на стор. 3)

Іван Кедрин

Ідеалізм і творче діло

(У першу річницю смерти І. Ольшанівського)

Ігор Ольшанівський від 1972 року був головою Комітету Оборони Валентина Мороза у стейті Ню Джерзі. Коли в 1979 році Москва звільнила Валентина Мороза, І. Ольшанівський із трьома іншими членами названого комітету рішили використати ентузіязм, що його оборона В. Мороза викликала в широких колах української молоді, для заснування нової організації — Американці в Обороні Людських Прав в Україні.

Як ініціятор і голова цієї організації І. Ольшанівський виявив подиву гідний ідеалізм сполучений з ініціятивністю і придумливістю щораз нових способів і метод, як обороняти добре ім'я українців, паплюжене й очорнюване їх ворогами, та як нести українську правду в американський і подекуди й міжнародний світ, який має викривлений образ про Україну і її нарід або зовсім нічого про них не знає. Ігор Ольшанівський може послужити за клясичний зразок людини, що єднає ідеалізм і глибоку віру у можливість зреалізувати здавалось би утопійні ідеї, разом із змислом практицизму. Він зрозумів, що вести боротьбу проти клеветників на сторінках української преси й висловлювати своє обурення у рамках українського суспільства не дає ніяких реальних успіхів, бо воно залишається в українському середовищі та не доходить до зовнішнього світу. Тому він рішив навіть у назві нової організації підкреслити, що це американці борються за права людини в Україні та за добре ім'я українців у діяспорі. І тому нав'язав тісний зв'язок з такими установами й організаціями, як Міжнародна Амнестія, періодичні міжнародні конференції для перевірки дотримання Гельсінкського договору та головну увагу скерував на державну верхівку Америки, Білий Дім і Конґрес. Він вишукував підтримки від тих конґресменів сенаторів, які ідеологічно зближені до світогляду його власного і його однодумців.

Ідеалізм І. Ольшанівського проявлявся у захоханні в такому китайському гаслі: „Великі душі мають волю — малі душі тільки бажання". В одній з його пропагандивних летючок, поширюваних серед американців, є чотири строфи англомовного вірша під заголовком „Можу це зробити!" Він приготовив для новозаснованої ним організації амбітний плян у 22-ох точках, між якими був заклик взоруватися на праці тих ентузіястів, які створили Український Науковий Інститут при Гарвардському університеті.

Але, казалося у тому проєкті, — заходи над здійсненням пляну українських катедр у престижевому американському університеті забрали 25 років, а тут треба негайної праці з негайними реальними вислідами. Тому поруч із майже утопійною ідеєю знайти в Америці 10,000 осіб, які дали б по 1,000 дол., він відкрив двері для широкого членства із вплатою по 5 дол. річно і більше, як хто зможе. Таким чином від 1985 року очолювана ним нова організація зорганізувала вже 20 Відділів по всій Америці і під кінець 1985 року мала 3,000 членів. У минулому році організація Ольшанівського зосередилась головно на акції оборони Івана Дем'янюка і використання 10-их роковин Гельсінкських Груп. До липня минулого року зібрано на оборону Дем'янюка 234,053 дол. Збірка фондів на цю ціль продовжується і звітування про висліди збірки докладно оприлюднюється.

Здаючи собі справу, що центром політичного й інформаційного життя в Америці є Вашінґтон, з ініціятиви Ігоря Ольшанівського засновано там Бюро дослідного Центру й Інформаційної мережі. Стрижнем праці того Бюра є українська молодь. Цікаво, що тут так само, як в українських студентських громадах в Америці, найактивнішим і найбільш ентузіястичним елементом виявилися молоді жінки.

І коли 8-го травня 1986 року несподівано відійшов у вічність І. Ольшанівський, у силі віку, тільки на 56-му році життя, то на чолі заснованої ним організації станула вдова по ньому Божена з дому Павлишин, з якою він одружився у 1956 році. Вона така сама ідеалістка, що вміє єднати ідеалізм з прагматизмом, як її невіджалуваної пам'яті чоловік. Кажуть, що немає незаступних людей у світі. Очевидно, на місце того, що відходить, вступає хтось інший. Інколи та нова людина — провідник має прикмети свого попередника. Проте навіть у такому випадку відчувається глибокий жаль, що не стало рідкої великої людини. Ігор Ольшанівський записався тривко в історії українського поселення в Америці. Віддаймо йому поклін у перші роковини його смерти.

Яр. Рудницький

„УКРАЇНСЬКА ГАВАЯНА"

З приводу появи праці д-ра М. Іванчука Hawaiian Ordeal: Ukrainian Contract Workers 1897-1910 Winnipeg 1986, 180 ст.

Українська присутність на Гаваях чи на островах Сендвіч, як їх первісно називали, сягає початками 1805 року й зв'язана з навколосвітньою подорожжю Юрія Лисянського, капітана корабля „Нева", тоді в російській службі. У висліді першої подорожі цього „вітчизняного" мореплавця залишився не тільки краєзнавчий опис „Островів Сендвіч із початку XIX сторіччя, але й нова тоді назва „Острів Лисянського" (Лисянські Айленд) на Гавайському архіпелягу між 171-175 ступенем географічної довжини й 25-26 ступенем ширини. Крім підписаного (1970-2) про цей острів ще писала д-р А. Власенко-Бойцун у книжці „Українські назви у ЗСА" (Бісмарк-Ґрілі 1977) і пізніше. Згідно з авторовими поглядами, епізод Юрія Лисянського на Тихому океані був перший „вершинний" вияв української присутности на Гаваях.

Другим таким виявом була діяльність д-ра Миколи Судиловського (Судзіловського) з Могилова на Київщині, що прибув на Гаваї в 1887 році, й змінивши своє прізвище на д-р Ніколас Расселл, був свідком „американізації" островів Сендвіч у 1898 році й вибраний сенатором, став першим головою („президентом") Гавайського Сенату в 1901 році. Як д-р Й. Олеськів для Канади, так д-р М. Судиловський-Расселл для Гаваїв були інструментальні в еміґрації українських селян до цих країн. Основна різниця між ними була в тому, що перший повернувся на батьківщину й звідтам заохочував земляків до виїзду за море, тоді як д-р Судиловський-Расселл робив це в діяспорі, зокрема в Манджурії після японської перемоги коло Цусіми в 1905 році, заохочуючи полонених земляків до еміґрації на Гаваї. Крім д-ра Чижа (1936), докладно описує діяльність д-ра Судиловського-Расселла д-р М. Іванчук у праці „Гавайське випробування: Українські контрактові робітники 1897-1910" (Вінніпеґ 1986, стор. 180). Власне вершинна дія" д-ра Судиловського-Расселла — це тільки один розділ цієї книжки, можна сказати, — епізодичний розділ, головну бо свою увагу автор присвячує українським малоземельним селянам, що виїхали на працю на Гаваї з Чортківщини в 1897 році, як „контрактові робітники" на плянтаціях цукрової тростині, ставши насправді „білими невільниками в Гавайському раю". Шукаючи виходу, вони звернулися до редакції „Свободи" й тут отримали допомогу від о. Нестора Дмитрова та о. Івана Ардана. Коли Гаваї прилучено до ЗСА, в 1898 році, вони допомогли їм звільнитися з контрактів і виїхали на американський континент.

Друга група українців прибхала, з Манджурії з поселень над ріками Семуру та Юссірі й Амуром в 1909 році. Їхня доля була така сама, як і їхніх галицьких попередників. Гавайська дослідниця Ненсі МеКларен уважала їх за „росіян" у своїй дисертації з 1951 року. Проти такої ідентифікації українських селян родом із Київщини й Полтавщини виступив автор цих рядків у книжці „З подорожі 1981", стор. 57-58. Ще далі пішов у цьому напрямку д-р Іванчук, подаючи в своїй праці документальні дані про те, що вони були „юкреніенс нот рашенс" (стор. 114 і дальші). З подиву гідною точністю автор призбирав документи й усну традицію про цих поселенців, і дав найповніший, як досі, образ їхнього перебування у „Гавайському раю".

Праця д-ра Іванчука цінна під кожним оглядом. Тут немаловажне й те, що вона появилася англійською мовою (хай не сердиться В. Чапленко!) й дає широкій масі американців переконливу ідентифікацію національної приналежности „гавайських неросіян", а українців. Вже сам наголовок праці вказує на те, „гу із гу" й остаточно збиває міт про „рашіян імігрейшен" на Гаваях. При цьому ідентифікація д-ра Судиловського-Расселла як першого (й останнього!) гавайського сенатора-українця — прямо сенсаційна й без сумніву матиме свій вплив на молоде американське покоління, що звикло дивитися на перших українських поселенців у Америці зовсім іншими очима. А тим, хто іде на Гаваї, книжка д-ра Іванчука нагадуватиме, що українська присутність у цьому „раю на землі" має сталі традиції так „на вершинах" (Лисянський, Расселл), як і „на низах" еміґраційного поселення.

• • •

На марґінесі праці д-ра М. Іванчука, а теж і попередніх дослідів української „гаваяни" підписаним у роках 1971-81, насувається питання дальших студій у цій ділянці. Як автор цих рядків писав у 1981 році „третій, історично засвідчений етап української присутности на Гаваях — це трагічні жертви Перл Гарбору 7-го грудня 1941 року. Між списками поляглих у цьому 'дні інфамії' є кільканадцять українських (слов'янських) прізвищ, в тому таких як Зварун, Савин, Кошиць, Коник, Руський, Повезько, Старкович та інші. Окремі досліди у воєнних архівах можуть виявити ближчу ідентифікацію й родинну афіляцію цих жертв Другої світової війни на Гаваях. Для ветеранських організацій 'українського походження' як і для 'українського Гарварду' широке поле для майбутніх дослідів".

А покищо цю справу виконують окремі особи індивідуально без збирання мільйонів на „ювілейні проєкти". Видана приватними коштами д-ра М. Іванчука книжка про українську присутність на Гаваях — не абияка подія в українському науковому світі! Треба висловити йому велике признання за труд і фінансову жертвенність, зв'язану з опрацюванням і виданням цієї цінної книжки.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ФРАНЦІЇ Жак Шірак відвідає Совєтський Союз з офіційною візитою від 14-го до 16-го травня. Головною темою його розмов з совєтським лідером Михайлом Ґорбачовим буде передбачувана американсько-совєтська угода про ліквідацію в Европі ракет середнього засягу. Ж. Шірак в більш різкій формі, ніж інші лідери европейських урядів висловив побоювання, що без американських „Першінґів" Европа буде беззахисною перед совєтськими танковими арміями.

Ірена Ванчицька

СПОВІДЬ

Отець Леонід, парох гірського містечка нервово ходив по кімнаті. На столі лежав відкритий часослов, з якого він кожного вечора відмовляв довгі молитви. Тепер він не міг молитися, його думки зосереджувалися на сьогоднішній події. Сутеніло, як до дверий приходства застукав молодий чоловік і просив його висповідати.

— Я вбив Крігера, — коротко сказав він — і більше гріхів не маю. Почувши таке о. Леонід задеревів від страху. Комендант місцевої станиці Ґестапо, кровожадний, звироднілий Курт Крігер був пострахом цілої околиці. Не хотілося вірити, щоб цей молодий елегантний, закоханий у порядок і чистоту мужчина, мав у своїй вдачі стільки садизму. Він прямо не міг їсти вечері поки не застрілив когось, а мешканці містечка тремтіли зі страху, коли зустрічали на вулиці цього вродливого з блакитними замріяними очима, ґестапівця. Недавно застрілив він на ринку молодого хлопця, батько якого був у партизанці, а перед кількома тижнями провадив велику облаву на місцеві ліси, де були квартири повстанців.

Що буде тепер? Які наслідки понесе місцеве населення за смерть цього жорстокого ката — думав о. Леонід.

Завтра, чи за кілька днів появиться на мурах містечка список закладників, що їх повісять за вбивство коменданта Ґестапо. Скільки невинних людей повисне на шибениці і їхні тіла будуть висіти довго на пострах іншим.

І ще одна думка переслідувала молодого священика. Чи мав він право давати розгрішення вбивникові — нехай і кровожадного ката, а все таки вбивникові?

У виконування душпастирських обов'язків о. Леонідові найважче приходилася сповідь. Слухаєш визнаних гріхів і закрадається сумнів.

Чи не мав права цей бідний селянин, у якого в холодній хаті плачуть голодні діти украсти з панського ліса трохи дерева, або жита чи пшениці з багатих шпихлірів поміщика?

Або ця молодиця, яка плачучи, просила відпущення гріха подружньої зради? Її батьки насильно віддали заміж за багатого старого вдівця, а він їй осоружний.

А вже найтяжче приходилося сповідати шкільних дітей. У їхній уяві кожний вчинок здавався гріхом. Зі страхом підходили вони до сповідальниці і він не розумів їхніх шепотів і не раз тяжко було розрізнити чи вбив хлопчика, чи горобчика.

І пригадалися о. Леонідові його дитинство і молодість, передвеликодні науки та сповіді. Старенький о. Евзебій говорив такою дивною мовою, що він-дитина не розумів його. А опісля приходив додому і питався у матері, якей це гріх, „чи мовиш пацьор"? Мати пояснювала, що „стародавній пацьор", це є молитва.

З роками зростаючого юнака зростали й гріхи, які треба було висказувати на сповіді перед строгим о. катехитом, який картав словами: „Ти шибенику будеш горіти в пеклі як не поправишся". Цього пекла лякалися не тільки вони — молоді юнаки, бо розмальовані образи на стінах церков, на яких чорти перевертають на вилах у кітлі зі смолою, чомусь, звичайно, дебелу жінку, наводили страх на людей.

Добродушний веселий отець декан підходив до проблеми гріхів зовсім інакше. У цікавих реколекційних науках давав приклади як визволитися з гріха: „І так, як жаба впаде у сметану і б'ється так довго аж поки зробиться масло і вона зможе вилізти, так кожний грішник повинен боротися з гріхом, щоб вилізти з його тенет". У одному тільки отець декан був невблаганний. За злобні витівки учителям напоминав, а за вибивання вікон директорові чи опікунові бурси, то таки строго картав. Вони — учні гімназії, граючи „кічку" на площі, не думали над цим, що дерев'яне кружальце „кампа" може бути знаряддям гріха, коли попаде у вікна виховників.

— І де візьме грошей учитель „Рідної Школи", щоб вставити шибу? — питався з докором отець декан.

— Призадумайтеся над тим, яку робите кривду вашим виховникам і запрестаньте ці непотрібні гри — просив у передсвяточних поуках. Учні обіцяли поправу, але ненадовго. Сила спорту „кічки" була сильніша, чим гріх кривдити учителів.

— Які це були безжурні часи, — зітхнув тяжко о. Леонід. Не думали вони тоді, що надходить страшна буря і громи, що зметуть їхні доми, а воєнний ураган розвіє їх по світі, як обірване листя.

Де поділися друзі юних днів. Де ви чарівні мрії першої любови? І як це сталося, що він маючи такі рожеві перспективи, одягнув священичу рясу і проводить монаше життя у гірському убогому містечку? Зробив це для матері-вдови, що мрією її життя було побачити сина священиком, чи спонукала його до цього заведена любов, зрада вийдеалізованої дівчини, яку кохав понад усе?

— Яке це все далеке, — махнув рукою о. Леонід. Деякі його товариші одягнули осоружний німецький однострій і б'ються в рядах Дивізії, щоб вибороти волю вітчизні, інші борються в рядах Повстанської Армії, ще інші на засланні і концтаборах проклинають долю, а він відносно спокійно живе, молиться і виконує повірені йому обов'язки.

Але чому це спокійне життєве плесо, часто бурять непотрібні думки бунту?

От хоч би недавно у недільній проповіді змальовував людину створену на подобу Божу, а опісля цілу ніч не спав. Якийсь бунт зродився, щось кричало в душі „чому говориш про це, в що сам не віриш"? Перед очима станули недавні переживання у Бриґідках і Березі Картузькій. Пригадалося все прочитане про страшних катів, Дзержинського, Берію, Єжова й інших та нелюдські терпіння в'язнів у всіх катівнях. Жорстокість, насильство і цинізм, знівечення людської гідности й існування, море крови і гори трупів. Думка полинула в давнину: інквізиція, звитяжні леґіони хрестоносців, що мечем, вогнем і хрестом заводили християнство та сучасні визволителі джинґісхани. Чому людина така страшна, невдала, гірша від звірів, — думав він часто і тоді його думки лагодила музика. Її чудові тони наводили лад в душі. Все відходило далеко, а музика заспокоювала його збунтовану душу.

• • •

Був холодний, дощовий осінній вечір, що здавався безнадійно довгим і сумним. Туга і жаль кліщами давили серце. Десь там на світі кипить життя, а він тут замкнений як у клітці. Краще бути на фронті, як тут коротати життя, бунтувалася його молодість. Так хотілося комусь висказати свій жаль, передати частину тягару, що каменем звалився на душу — з кимсь щиро порозмовляти. Таким самітним і безрадним він вже давно не почувався. Нагло почувся гострий стукіт у двері і приказ їх відчинити. У кімнату увійшли німецькі жовніри.

(Закінчення на стор. 4)

3-ій ВІДДІЛ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ

під протекторатом

УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

відділ Пассейк-Берген

запрошує всю українську громаду на

АКАДЕМІЮ

з нагоди

40-ЛІТТЯ НАСИЛЬНОГО ВИСЕЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ З ЇХНІХ ПРАДІДІВСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ (Акція "W")

в неділю, 17-го травня 1987, год. 5-та по пол. в Українській Централі, 240 Hope Avenue, Passaic, N.J.

В програмі м.ін. беруть участь:

Д-р Богдан Крук ("Мельодія") з Дітройту — святочна доповідь.

Марта Шраменко та Олесь Кузишин

СВЯТКУЙТЕ З НАМИ В ГАМІЛЬТОНІ 1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ

Неділя, 31-го травня 1987 р., год. 11-та ранку в церкві св. Духа в Гамільтоні

АРХИЄРЕЙСЬКА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

Співають збірні хори парафій св. Николая і Покрови з Торонто.

Диригує Зенон Лавришин

4-та год. по пол.

КОНЦЕРТ ДУХОВНОЇ МУЗИКИ УКРАЇНИ

Хор „ДУМКА" з Ню Йорку, диригент Семен Комірний

1-го і 2-го червня 1987 р. в Mac Master University

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ „КУЛЬТУРА КИЇВСЬКОЇ РУСІ"

Початок год. 9-та ранку. Ewart Engus Center Room No. 1A01

Понеділок, 1-го червня 1987 р., год. 6-та веч.

БЕНКЕТ

в ROYAL CONNAUGHT HOTEL

Кошти вступу на 3-денні святкування — 65 канад. або 50 амер. доларів.

Просимо зголошуватись (на адресу):

Holy Spirit Church
15 St. Olga Street, Hamilton, Ont., L8L 6R3, Canada
Тел.: 1-416-545-2914

Спілка Української Молоді Америки

Команда 28-го Окружного Злету Юнацтва СУМ

запрошує на

28-ий ОКРУЖНИЙ ВЕСНЯНИЙ ЗЛЕТ ЮНАЦТВА

що відбудеться

в суботу й неділю, 23-го і 24-го травня 1987 р. на Оселі СУМ в Елленвіл, Н. Й.

Злет проходитиме під кличем:

„Вічна слава борцям за волю України"

В ПРОГРАМІ: СЛУЖБИ БОЖІ, КОНКУРС ЗНАННЯ І СЛОВА, МИСТЕЦЬКІ ВИСТУПИ, СПОРТОВІ ЗМАГАННЯ.

Субота і неділя

ЗАБАВА

Грає оркестра „Діброва"

Запрошуємо все Українське Громадянство і Молодь до численної участи.

Команда Злету

Допомогова Комісія Злученого Українського Американського Допомогового Комітету

влаштовує

ІНФОРМАЦІЙНІ ЗУСТРІЧІ про українців в Бразилії

- **Дітройт, Миш.**
  Субота, 16-го травня 1987 р., 7-ма год. по пол. в приміщенні Українського Культурного Центру при 11 Майл і Раєн Ровд, Воррен, Миш.

  ПРОГРАМА

  Інж. Петро Бокало — Висвітлення озвучених прозірок про історію українського поселення в Бразилії.
  Інж. Василь Мацьків — „Земельний проект ЗУАДК-у в Бразилії"

- **Пітсбурґ, Па.**
  Неділя, 17-го травня 1987 р., 7:30 год. по пол. в залі української католицької церкви св. Юрія на Норт Сайд Пітсбурґ, Па.

  ПРОГРАМА

  Інж. Петро Бокало — Висвітлення озвучених прозірок про історію українського поселення в Бразилії
  Інж. Михайло Комічак — „Земельний проект ЗУАДК-у в Бразилії

Після кожної доповіді — питання, відповіді і дискусія

Екзекутива ЗУАДК-у щиросердечно запрошує все українське громадянство Дітройту і Пітсбурґу громадно прибути на згадані зустрічі.

Українське Лікарське Товариство Північної Америки

повідомляє, що

між 22-им і 24-им травня 1987 р.

відбудеться

27-ма НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ Т-ВА *та* 22-га КОНВЕНЦІЯ ДЕЛЕҐАТІВ

Конференція та Конвенція відбудуться

в "Hyatt Oak Brook" Hotel готель в Оак Брок, Ілл.

(передмістя Чикаґо) при 1909 Spring Rd.

Тел.: (312) 573-1234

- **Програма почнеться в п'ятницю, 22-го травня реєстрацією між годинами 5-ою та 9-ою веч.**
- **Медичне та дентистичне засідання почнеться в год. 6-ій веч. та триватиме до 9-ої год. В 9-ій год. буде ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ зі закусками.**
- **Наступний день, в суботу, буде продовжуватися реєстрація учасників між год. 8-12-ою вполудне. В цьому самому часі будуть відбуватися медичні та дентистичні засідання.**
- **Після обідової пори, в год. 1-ій відбудеться КОНВЕНЦІЯ ДЕЛЕҐАТІВ, яка триватиме до год. 5-ої по пол.**
- **В 6-ій год. веч. буде КОКТЕЙЛ, а відтак БЕНКЕТ І ЗАБАВА.**
- **Наступний день, в неділю, 24-го травня, буде ПРОГУЛЬКА КОРАБЛЕМ "STAR OF CHICAGO" по озері Мишиґен. На кораблі буде подаватися сніданковий обід(бранч).**
  Всіх членів та заінтересованих прохаємо взяти численну участь.
- **Ті, що бажають замешкати в "Hyatt" готелі, повинні зареєструватись якнайскоріше.**
- **Ціна реєстрації для тих, що беруть участь в Конвеції є 100 дол., а при дверях 150 дол. Не-члени платять 150 дол., а при дверях 200 дол., резиденти платять 50 дол., рівнож при дверях, а студенти є звільнені.**
- Проситься повідомити про кількість осіб охочих брати участь в Бенкеті, якого ціна є 40 дол. від особи, та у прогульці на кораблі. (Ціна прогульки є 25 дол. від дорослих, та 10 дол. від дітей від 7-ох до 12 літ.
- Ціни кімнат в готелі є 59 дол. від поодиноких осіб. Та сама ціна є від кімнат на двоє, троє чи четверо осіб.
- Адреса готелю, який міститься на передмісті Чикаґо є: "Oak Brook Hyatt" Hotel, 1909 Spring Rd., Oak Brook, Ill. 60521. Tel.: (312) 573-1234.

Адреса нашого медичного Т-ва є:
Ukrainian Medical Association of North America
2320 West Chicago Ave., Chicago, Ill. 60222.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку

запрошує Членів й Українське Громадянство на

ДОПОВІДЬ

з циклю *Неповторний Львів* на тему:

ЛЬВІВСЬКІ ҐАВРОСІ

яку виголосить

Григор Лужницький

що відбудеться

в суботу, 16-го травня 1987 р. о год. 6-ій веч. в домі НТШ в Ню Йорку, Н. Й.

при 63 Четверта Авеню, між 9 і 10 вулицями

Український Інститут Америки

має шану запросити Вас на

ДРУГУ із ЧЕРГИ ЛІЦИТАЦІЮ МИСТЕЦЬКИХ ПРАЦЬ

у суботу, 16-го травня 1987 р.

Огляд — Виставка праць год. 6-7 веч.

Ліцитація год. 7-9 веч.

Прийняття год 9-?

Ліцитація — це праці відомих українських мистців.

Український Інститут Америки

2 Схід 79-та вул., Ню Йорк, Н. Й. 10021. Тел.: (212) 288-8660

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 228-0110

Управа Українського Музею в Ню Йорку

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 17-го травня 1987 р., о год. 2-ій по пол. в домі СУА-УККА, 203 Друга Авеню в Ню Йорку

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття
2. Прийняття програми нарад
3. Вибір Президії Загальних Зборів
4. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів і його прийняття
5. Звіт Голови Управи
6. Звіт Директора Музею
7. Звіт скарбника
8. Дискусія над звітами
9. Звіт Контрольної Комісії
10. Прийняття звітів
11. Звіт Номінаційної Комісії
12. Вибір шістьох членів Управи і п'ятьох членів Контрольної Комісії
13. Різне
14. Закриття

Просимо членів Українського Музею взяти участь в цих Загальних Зборах.

За Управу Українського Музею:

Іван Пучечко, *Секретар* — д-р Богдан Цимбалістий, *Голова*

ЗАПРОШУЄМО Вас на **ФЕСТИВАЛЬ** церкви св. **ЮРА . НЮ ЙОРКУ**

П'ЯТНИЦЯ 15 ТРАВНЯ 4 по пол. до 11 веч.
СУБОТА 16 ТРАВНЯ 11 рано до 11 веч.
НЕДІЛЯ 17 ТРАВНЯ 1 по пол. до 11 веч.

схід 7-ма вулиця поміж 2 і 3 авенями

ХОРО-СПІВИ • СОЛІСТИ • НАР. ТАНКИ • ГАГІЛКИ • ВИСТАВКА І ПРОДАЖ ШОВКОДРУКІВ • ПИСАННЯ ПИСАНОК • ВИШИВАННЯ • ВИКОНАННЯ ҐЕРДАНІВ • СМАЧНІ СТРАВИ • ПЕЧИВО • ФІЛЬМИ — З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ У ДІЯСПОРІ • ПРОЗІРКИ ПОДОРОЖЕЙ 1000-ЛІТТЯ У 1988 РОЦІ • ПАРОХІЯЛЬНИЙ КІОСК ПАМ'ЯТОК 1000-ЛІТТЯ

ЛАСКАВО ПРОСИМО ПРИБУТИ

Переслідування...

(Закінчення зі ст. 2)

підтримка, доказ пам'яті, матеріяльна допомога, згадування про їх проблеми в радіопересиланнях до Східньої Европи, вставляння за ними в урядах західніх держав, в ООН, у Ватикані". Польща потребує кредитів на Заході і вона зробить багато в також дрібній для неї справі, як українська проблема в Польщі, щоб тільки не погіршити своїх відносин із Заходом. Отже, є можлива форма натиску.

Для нас тут на Заході, більший контакт з українцями в Польщі також може принести певні користі. Ось візьмім для прикладу пропозицію другого прелеґента Я. Стеха, щоб влаштувати для нашої молоді тут участь у знаних вже рейдах в наші Карпати по польській стороні. Для них може бути надзвичайно цікавий досвід. Для молоді в Польщі, ці рейди є модерною ґарантованою кузнею українського патріотизму (про націоналізм тут важко говорити, бо це вже глибша і складніша ідеологія). Живий контакт з рідною землею є необхідний у формуванні здорової національної свідомости. Наша відізольованість від материка довела до цього, що ми перестаємо бути частиною України. Еміґрація що раз більше нагадує чуже тіло, ніж здорового члена тамтого народу, народу з українських земель. Кому це служить? Звичайно не нам.

Про трагічні події 1945-47 років світ мовчить уже 40 років, мовчать про це сили створені на захист прав людини, мовчить Ватикан. При сучасній міжнародній політиці, при становищі Апостольської Столиці доля наших братів у Польщі сказана на забуття. Дивно, що до цієї мовчанки прихиляється наша Церква і ціла еміґрація. Чи, щоб не дразнити поляків, ми готові віддати півмільйона наших братів та поталу. Таке становище еміґрації один з прелеґентів назвав політичною незрілістю.

Я думаю, що це повище накреслення значення українців в Польщі для України, як також почуття єдности і солідарности з усіми членами однієї великої української сім'ї, не дозволяє нам стояти осторонь і спокійно дивитися, як систематично і послідовно вбивається нашу єдину надію на українську державу. Боронячи українців у Польщі, ми боронимо себе, нашої чести. Ми можемо здобути ще один арґумент проти тих, які стараються нам вмовити лише жорстокість і ненависть до всього, що неукраїнське.

ОДИН ІЗ ЗАХІДНІХ дипломатів, акредитованих у столиці Індії, повідомив журналістів, що 20-го квітня совєтські літаки збомбили позиції афганських урядових військ, прийнявши їх за повстанців. В результаті масового бомбардування загинуло не менш як 100 афганських вояків, знищено 14 вантажних авт і бронетранспортерів. Сталося це недалеко від Кабулю. Інший західній дипломат повідомив, що 21-го і 22-го квітня повстанці атакували совєтський конвой поблизу від кордону з Пакістаном. Вони вбили 50 совєтських вояків і захопили в полон 22. В останні дні квітня повстанці збили п'ять гелікоптерів і два винищувачі.

НАДЗВИЧАЙНІ ЗБОРИ

Цим повідомляємо все Членство

Українських Купців і Підприємців Нюарку-Ірвінґтону й околиці,

що у вівторок, 12-го травня 1987 р., о год. 7:30 веч. в приміщенні УНДому в Ірвінґтоні, Н. Дж.

відбудуться

НАДЗВИЧАЙНІ ЗБОРИ ЧЛЕНСТВА

За Управу — **ПЕТРО МЕЛЬНИК**, *голова*

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 22-го березня 1987 р. трагічно відійшла від нас у Вічність

бл. п.

Оксана Личманенко

на 32-му році життя.

ПОХОРОН відбувся 3-го квітня 1987 року в православній церкві св. Покрови, Брадфорд, Англія, а відтак на цвинтар Nab Wood.

Дочка бл. п. Василя і Анни (з дому Кустинович) Личманенків.

Залишила в глибокому смутку:

брата — ВОЛОДИМИРА з дружиною ОЛЕЮ

Бостон, Масс.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 5-го травня 1987 р. відійшов у Вічність по короткій в тяжкій недузі

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, БРАТ І КУЗЕН

бл. п. Інж.

Володимир Патрило

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 8-го травня 1987 р. в похоронному заведенні Williams Funeral Home, 5628 Broadway at 232nd Street, Bronx, N.Y., **о год. 7-ій веч.**

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 9-го травня 1987 р. з церкви св. Михаїла в Йонкерсі при 21 Shonnard Place, **а опісля на цвинтар** Woodlawn **в Бронкс, Н. Й.**

Горем прибиті:

дружина — СОФІЯ
дочки — ХРИСТЯ і ОРИСЯ
сестра — мґр ОЛЬГА МОРОЗ з мужем д-ром РОМАНОМ
брат — інж. БОГДАН з дочкою СОФІЄЮ в Польщі
братова — РЕНАТА з сином ПЕТРОМ
кузен — о. Протоархимандрит ІЗИДОР ПАТРИЛО
шваґерка — ОЛЬГА БУБНЯК
шваґерка — МАРІЙКА КОСТЕК з дочкою ЛЯЛЕЮ
шваґер — д-р ОЛЕКСАНДЕР КОСТЕК з родиною
Родина — ГУНЧАКІВ, РУДАКЕВИЧІВ І МАРТИНЦІВ

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що у вівторок, 5-го травня 1987 року в Торонто, Канада, відійшов несподівано у Вічність на 71-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ І ВУЙКО

Мистець, Поет, Музик

бл. п. проф.

ІВАН КОВАЛІВ

ПАНАХИДИ були відправлені в середу і четвер, 6-го і 7-го травня 1987 р. в год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Кардинала при Анет вул. в Торонто.

ПОХОРОН в п'ятницю, 8-го травня 1987 р. о год. 9:30 ранку з української католицької церкви св. о. Николая, на цвинтар Парк Лавн.

Жалем і сумом прибиті:

жінка — ОКСАНА
з синами ІГОРЕМ, ОРЕСТОМ, АНДРІЄМ
і невісткою МАРІЙКОЮ
з внуками МИРОНОМ, ЛЯРИСОЮ і ТАРАСОМ
брат — РОМАН з дружиною БРОНИСЛАВОЮ
і дітьми МИРОСЕЮ і СТЕФАНОМ
Ближча і дальша Родина в Канаді, Америці і Україні

У Філядельфії згадали...

(Закінчення зі стор. 1)

що західній світ знає мало про чорнобильську нуклеарну катастрофу і підкреслила, що українці у вільному світі як і українська громада у Філядельфії вимагають щоб відкрити дороги комунікації на Україну, щоб ми могли отримати кращі інформації про ту катастрофу.

По Панахиді, голова комітету представила конгресмена Роберта Борского з Пенсильванії, який прочитав конгресову резолюцію, до якої він теж приєднався, і в якій є звернення до президента Роналда Реґена, щоб в переговорах з М. Горбачовим подав проєкт створення Міжнародного медичного і наукового центру, який допоміг би тим, які потерпіли від нуклеарної катастрофи в Чорнобилі. Цей центр мав би служити також як науково-дослідне тіло, яке мало б слідкувати та аналізувати за наслідками тієї катастрофи. Такий центр мав би бути фінансований всіма державами, які брали б участь в ньому, включно із Совєтським Союзом.

Під час Молебня група учасників із запаленими свічками.

Того вечора, о год. 11-ій і в понеділок вранці всі філядельфійські станції обширно подавали перебіг відзначення чорнобильської нуклеарної катастрофи.

Сповідь

(Закінчення зі ст. 2)

— Гавптман Герберт Клєбер — відрекомендувався один з них, середнього віку, гарної статури з дуже інтеліґентним обличчям.

— Я є комендантом містечка, а це адьютанти-помічники. Трохи не в пору ми прийшли, але справа дуже пильна. Ви, як місцевий священик, повинні проголосити завтра в недільній проповіді про розпорядки німецької влади і заохотити людей до здачі м'яса, масла, вовни, кожухів, шкіри і всього, чим можна би забезпечити німецьку армію в тяжкій боротьбі на східньому фронті.

Отець Леонід стояв зніяковілий і заскочений та не знав, що відповісти.

— Дозвольте сісти і обговорити все докладно, — сказав гавптман Клєбер і нагло його увага звернулася на фортепіян, що стояв у куті кімнати.

— Ви граєте пфаррер? — спитав недовірливо і підійшов до фортепіяна і уважно розглядав ноти.

— Шуман, Брамс, Ваґнер і о — зрадів — Моцарт, Вальфґанг Амадеус Моцарт, — засіяв на обличчі.

— Не сподівався я такого у вашому примітивному містечку.

— Заграйте прошу, — звернувся до заскоченого священика.

Отець Леонід заграв уривок з „Чародійної сопілки", а гавптман сидів як заворожений.

— Я походжу зі Зальцбурґу, міста де славне Моцартеум продовжує ідеї Моцарта.

І з цього часу вони подружили. У довгі осінні і зимові вечори грали твори безсмертних композиторів, що їхні звуки сильніші за гарматні вибухи і зриви бомб, що чар їхньої музики навіть у воєнний жорстокий час пригадує людям, що вони мають душу.

У дружніх розмовах не раз питався гавптман Клєбер чому о. Леонід такий пристійний, здібний чоловік, присвятився аскетичному животінню.

— Чому ви не поїхали до Італії чи до нашого Зальцбурґу студіювати музику, спів, драму. У вас незрівняної краси обличчя — статуя не людина — говорив у захопленні.

Отець Леонід сам не знав чому воно так сталося. — Таке призначення долі — відповідав.

— І мене, бачите, насильно втягнули у цей воєнний млин — звірявся гавптман. — Мені осоружні всі ці злочини і страхіття. Я так мрію вернутися до мого Зальцбурґу і засісти за пульпіт у симфонічній оркестрі, там моє місце, але що вдієш. Чи знаєте що значить слово „бефель"? Ви слов'яни його не розумієте.

• • •

Отець Леонід виглянув крізь вікно. На сході рожевіло. Темрява утікала залишаючи місце світлові. Думки поверталися до дійсности.

— Що буде тепер? Скільки згине невинних людей і то при самому кінці загибелі великого Райху.

На подвір'ю почувся рух і метушня — напевно ґестапівці прийшли забрати мене як закладника. Хай діється Божа воля — що людям, це і пастиреві!

— Я прийшов попрощатися з вами друже „пфаррер" — почувся мелодійний голос гавтмана Клєбера.

Фронт дуже близько, прийшов наказ опустити місто, бо завтра може бути запізно, кругом партизани і не розбереш чиї вони.

— На все добре, приятелю коменданте, нехай вас Господь провадить, — обняв його щиро о. Леонід.

— До побачення у Зальцбурзі мій друже, — і гавптман Клєбер віддав з пошаною військовий салют.

Помер інж. В. Патрило

Ню Йорк. — Тут у лікарні Словн Кеттерінґ помер у вівторок, 5-го травня ц.р. на 74-му році життя інж. Володимир Патрило після короткої, важкої недуги.

Інж.В. Патрило закінчив Політехніку в Данціґу і працював інженером до кінця свого життя.

Панахида за Покійного відбудеться в п'ятницю, 8-го травня ц.р., о год. 7-ій вечора, в похоронному заведенні Williams Funeral Home, при 5628 Бродвей і 23-ій вул. в Бронксі, Н. Й. Похоронні відправи будуть в суботу, 9-го травня ц.р., з української католицької церкви св. Михаїла в Йонкерсі, а опісля на цвинтар Вудловн в Бронксі.

Покійний залишив в смутку дружину, дві дочки, сестру Ольгу Мороз з мужем, брата в Польщі та ближчу і дальшу родину.

В ЛІКАРНІ У ҐЛЕН КОВ на Лонг Айленді помер 6-го травня ц.р. колишній голова Сі-Ай-Ей Вілліям Кейсі. Він перед кількома місяцями захворів на рака мозку і після складної операції був змушений зрезиґнувати зі свого відповідального посту. Безпосередньою причиною смерти було запалення легенів.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — Гавел Кікерс С. К. 3:1

У неділю, 26-го квітня ц.р., відбулася 14-та рунда першенських розгривок І-ої дивізії Ґарден Стейт ліґи. Для першої дружини УСВТ „Ч. Січ" була це тільки 11-та рунда з огляду на її дотеперішню участь в іграх за чашу ЗСА.

У звітовій зустрічі, особливо в першій половині, наша дружина заграла нижче своїх можливостей, у висліді чого амбітні гості здобули в цьому часі свого единого ґоля. Щойно після перерви „Січовики" наладнали солідну гру, додали швидшого темпу, завдяки чому були створені добрі нагоди до здобуття ґолів.

Вже в 56-ій хвилині чільний снайпер „Ч. Січі" Андрій Бакун успішно закінчив гарну акцію свого нападу, вирівнявши рахунок 1:1. Дев'ять хвилин пізніше знову Андрій Бакун здобув ведення 2:1 ефективним ґолем з близької віддалі.

В 79-ой хвилині оборонець „Кікерсів" рятуючи чергову критичну ситуацію, помилково післав м'яч у сітку власних воріт. У кінцевій фазі цих змагань „Січовики" мали ще можливості піднести вислід, але не влучив у ворота гостей Сабрій.

Склад „Ч. Січі": Хамуляк, Павлюс, Ромійо, Торій, Каміка, Фонґ, Чижович", Ансальмо, д-р В. Бакун, Апостато, А. Бакун, Сабрій, Д. Бакун. Провідник Вол. Бакун.

Після цих змагань „Ч. Січ", маючи на своєму конті 17:5 точок і 37:12 відношення ґолів займає четверте місце в показнику табелі усіх 11 клюбів і має в запасі залеглих три змагання.

Жіноча відбиванкова дружина „Ч. Січі" — третя в першенствах ЮСВБА

В неділю, 12-го квітня ц.р., жіноча відбиванкова дружина „Ч. Січі" взяла участь в черговому офіційному турнірі ЮСВБА у Воррені, Н. Дж. В змаганнях взяло участь 10 „А" клясових дружин з Ню Джерзі і Ню Йорку. Здобувши друге місце в своїй підгрупі, „Ч. Січ" дійшла до півфіналу, в якому зазнала поразки з університетською дружиною Гафстра — 8:15, 9:15 і таким чином зайняла четверте місце, після Ню Джерзі В. К., Кріола і Гафстра.

Реґіональні першенства

В неділю, 26-го квітня ц.р., в спортових залях університету Гафстра в Гемстед, Ню Йорк, відбулися річні реґіональні відбиванкові турніри за першенства району Ґарден-Емпаєр, в яких взяло участь 15 чолових „А" клясових дружин з Ню Джерзі, Ню Йорку і Ровд Айленд. В І-ій групі змагалися: Берґен В. К., Гафстра І, Централ Парк В. К., Ред Ґлейзорс і Скайвокерс В. К.

В ІІ-ій: УСВТ „Ч. Січ", Еуро-Фіт В. К., Скайвокерс І, Морнінґсайд В. К. і Рінґвуд В. К.

В ІІІ-ій: Довнстейт В. К., Спанкіс В. К., Гафстра ІІ, Лівінґстон В. К. і Ст. Джоу В. К.

„Ч. Січ" у своїй групі перемогла Еуро-Фіт В. К. 15:8, 15:5, ремісувала з Скайвокерс 14:16, 15:13, Морнінґсайд В. К. 15:0, 11:15, Рінґвуд В. К. 15:5, 9:15 і зайняла перше місце. В півфіналі наша дружина зазнала поразки з першуном І-ої групи-Берґен В. К. 9:15, 12:15 і таким чином зайняла почесне третє місце відбиванкового району Ґарден Емпаєр. У фіналі Берґен В. К. переміг дружину Гафстра — 15:13, 15:11.

Кінцевий показник табелі ІІ-ої підгрупи

1. УСВТ „Ч. Січ". Нюарк
2. Скайвокерс В. К. Н. Й.
3. Рінґвуд В. К. Н. Дж.
4. Морнінґсайд В. К. Н. Й
5. Еуро-Фіт В. К. Н. Й.

Кінцевий показник фіналістів

1. Берґен В. К. Н. Дж.
2. Гафстра В. К. Н. Й.
3. УСВТ „Ч. Січ" Нюарк
4. Скайвокерс В. К. Н. Й.

Склад „Ч. Січі": С. Моравська-Гейлі, Дж. Іген, Д. Маркусь, Ш. Файн, С. Лопатовська, О. Бурачинська. М. Орел.

(от)

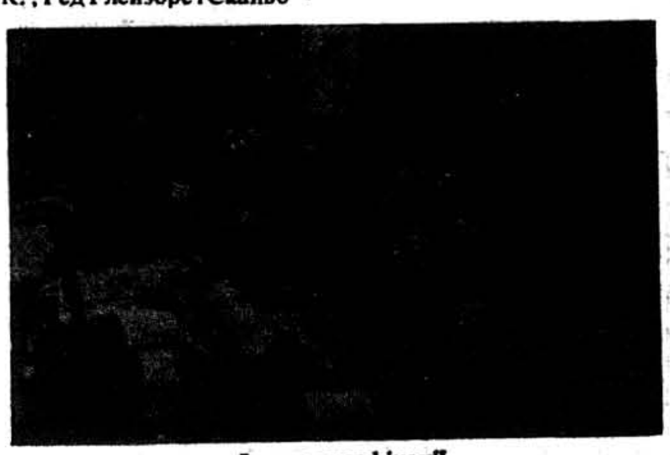
УСК Ню Йорк — Квінс Юнайтед С. К. 1:2

У неділю, 26-го квітня ц.р., обидві дружини УСК-у відбули свої чергові лігові зустрічі за першенство ІІ-ої дивізії Космополітальної ліґи.

Не зважаючи на низьку позицію, що займає Квінс Юнайтед у звітових змаганнях, суперники виявили непересічну агресивність та завзятість, завдяки яким виробили бажану перемогу. Вже в 10-ій хвилині гості використали помилку нашого оборонця і здобули ведення 1:0. Після цього дружина УСК-у перейняла ініціятиву, але напад, в якому бракувало кількох чільних наших футболістів не зумів використати ряд можливостей до здобуття ґолів. Щойно у 74-ій хвилині Лізараґа з подачі Коваленка вирівняв 1:1. Виглядало, що з тим вислідом закінчаться ці змагання. Та щастя було на стороні суперників — в останній контратаці у 88-ій хвилині, знову не без вини наших оборонців, вони здобули свого переможного ґоля 2:1.

ІІ-га дружина УСК-у розгромила резерву Квінс Юнайтед високим вислідом 5:0 і цим самим майже запевнила собі чемпіонат резервової дивізії Космополітальної ліґи.

С. К.

Факти русифікації

У київській „Спортивній Газеті" з 14-го березня ц.р., кореспондент В. Пересипенко помістив нотатку про відбутий турнір гокею т. зв. „Золота шайба" (тобто „Золотий кружок") в якому брало участь 25,000 хлопців нижче юнацького віку.

У фінальній стадії цього турніру, що проходив у Києві, між іншими в двох вікових групах переможцями вийшли вихованці тренера Ігоря Лоєвського, дружини „Дніпровець". До якої міри проводиться русифікація в Україні, свідчить фото знімка М. Бочки, на якій на грудях юних киян видніє назва дружини російською мовою „Днепровец". В руках капітана дружини Ігоря Лисенка трофей першуна своєї вікової групи.

(от)

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну

В. Гавриляка...

(Закінчення зі стор. 1)

316-ий Відділ — 34 членів (секр. В. Гавриляк); 367-ий Відділ — 3 члени (секр. Василь Попович); 437-ий Відділ — 3 члени (секр. М. Малинівський), а всіх членів Округа має 1,679.

Після подання вислідів організаційної праці В. Гавриляк звернувся до присутніх з проханням, щоб вони дальше приєднували членів до Союзу. Дальше В. Гавриляк звернувся до І. Руснак, щоб вона помогла зорганізувати якусь імпрезу з рамени Округи.

Секретар Д. Пристай звітував, що помагав організувати членів. Округа відбула чотири засідання і збори і стільки написав протоколів, як рівнож було вислано два дописи до „Свободи" про діяльність Округи. Касир С. Приймак звітував, що у касі є 977.99 дол. і що з тих грошей уділено 50 дол. для потребуючих в Бразилії. Він рівнож організував членів до Союзу.

По звітах була дискусія. В. Іванців підкреслив, що Округа працювала добре. Тому, що ніхто не голосився до дискусії, приступлено до вибору Управи.

Голова Контрольної комісії М. Малинівський заявив що переведена контроля виказала, що все є ведене взірцево включно з касою, і що він в імені Контрольної комісії пропонує уділення абсолюторії уступаючій Управі.

Після короткої дискусії, в якій взяли участь А. Скібіцький, Андрій Омельченко, Іван Ґалуґа і мґр Роман Чорнобіль, вибрано членів Управи і Контрольної комісії у такому складі: В. Гавриляк — голова, Петро Дзюба — заступник голови, Д. Пристай — секретар, С. Приймак — касир, К. Шевчук — почесний голова, Мері Сверида, Мері Ковальчук — члени управи; Контрольна комісія: М. Малинівський, інж. П. Лещишин, В. Попович.

В. Гавриляк запропонував, щоби імпрезовою і культурною референткою вибрати І. Руснак, як рівнож подякував за вибір та довір'я. Відтак попросив головного предсідника д-ра Івана Флиса до слова.

Д-р І. Флис передав привіт від Головної Екзекутиви УНС для всіх присутніх і подякував за переведену працю і приєднання членів та вручив голові Округи чек на 273 дол. У своїй доповіді д-р І.Флис говорив про пляни забезпечення, про зріст майна на 2 міл. дол. Фінансово Союз стоїть добре. В загальному Округа має спад членства, треба старатися це направити.

Щодо Конвенції — це коштовна річ, багато делеґатів зле пописались, бо приїхали на конвенцію з порожніми руками і не приєднали ні одного члена. На майбутнє делеґати повинні приїхати на конвенцію з аплікаціями. Щодо будинку — він проспеpує добре, платимо дивіденди особам, що закупили боргові зобов'язання. Рівнож виплачуємо стипендії для студентів, мінімум 200.00 дол.

Предсідник сказав, що УНСоюз заанґажував для пожвавлення організаційної діяльности: Андрія Воробця на координатора братської діяльности, професійних продавців забезпечення адв. Степана Богача (Чикаґо), Миколу Бойка і Михайла Стецину на Ню Джері. При тому всі вони є платними працівниками. Д-р Флис зазначив, що секретарі повинні дальше приєднувати нових членів. Генрі Флойд виконує функції в новоствореному департаменті продажу, упорядкування платень забезпечення і вишколювання продавців.

Головний предсідник запросив присутніх щоби приїхали на Союзівку на День Батька. Буде там концерт, прийняття а А. Воробець вручить нагороди найкращим організаторам. Закінчуючи, д-р Флис ще раз подякував за пророблену працю, за вислухання і вручив плякету признання для Округи В. Гавриликові.

У дискусії відносно справ про які говорив д-р Флис, взяли участь К. Шевчук, В. Іванців, С. Приймак, І. Руснак, В. Попович, А. Скібіцький, В. Гавриляк, П. Дзюба, мґр Р. Чорнобіль, М. Малинівський, Любомир Білик і А. Омельченко. Дискутанти порушили такі справи, як доставa „Свободи", забезпечення Союзівки, Оборони Спадщини, День Сеньйора, будівля УН Союзу тощо. На питання вичерпно відповів д-р І. Флис.

У точці внески і запити І. Руснак запропонувала з рамени Округи зробити імпрезу для дітей, дир. М. Малинівський пропонував призначити 500 дол. на Гарвардський Проєкт. Всі присутні його одобрили.

Після вичерпання програми, на внесок О. Скібіцького предсідник формально закрив збори, які відбулися в товариській і діловій атмосфері. Слідувала перекуска яку приготовили секретарка 343-го Відділу М. Сверида. На зборах було присутніх 30 осіб.